

סיכום עדות חוה יוסקוביץ'

חוה יוסקוביץ' נולדה לבית לנדגרטרן בפולין בתאריך 5.10.1926 בעיירה אושיק. משפחתה מנתה כשבע נפשות כאשר אביה, אימה ושניים מאחיה נספו בשואה ושני אחים שרדו. משפחתה הייתה שומרת מצוות ואביה היה ציוני. אביה היה סוחר מכובד שדאג לפרנסת הבית וגם לציבור. לאחר זמן מה, התחילו קרבות בין הצבא הגרמני לפולני. ביום השני למלחמה הגרמנים הפציצו גשר שהיה באזורם והיא ומשפחתה ברחו מהעיירה והסתתרו בכפר סמוך. לאחר שהקרבות הסתיימו נשאר הרס רב בעיירתם ובלידת ברירה עברו לגור עם עוד 3 משפחות בדירה אחת בצפיפות איומה. בני משפחתה בנו את ביתם מחדש אך זמן קצר לאחר מכן, הגרמנים השתלטו על העיירה. אביה ברח לעיירה סמוכה שם הסתתר אצל אחותו למרות שידע שהוא מסתכן בעונש מוות. המצב הכלכלי החמיר כך שגם הילדים היו צריכים להביא אוכל הביתה. בשנת 1942 הגיע יהודי שסיפר על ריכוז וחיסול יהודים. שאר משפחתה ברחו ליערות וכפרים אחרים על מנת להסתתר. נערים פולניים הלשינו עליהם, הם נתפסו ונשלחו לבית סוהר. העבירו אותם לתוך גטו אשר חמקו ממנו ואז לרוע מזלם גילו ורצחו אותם. חוה ומשפחתה מצאו מחבוא באחר המרתפים. היה מחסור במזון ובמים ובנוסף לכך חוה חלתה בטיפוס הבטן, מחלה שהייתה מלווה בחום גבוה והפכה את המצב של חוה לבלתי נסבל. כעבור שבועיים הגרמנים גילו את בני משפחתה ואיימו שאם לא יצאו, יפוצצו אותם. בלידת ברירה יצאו ואביה, את אימה ואחיה הקטן לקחו למחנה השמדה ושם נרצחו, היא ושאר הצעירים נלקחו בבית סוהר. כמשך שהותה בבית הסוהר לא יכלה לגלות על מצבה הבריאותי מחשש לחייה, החום שלה עלה ל-42 מעלות וסבלה משלשולים עם דם. בתקופה זו הייתה חייבת להיאחז בתקווה שאולי ישיטו לה עזרה ולהפתעתה האח דויד לנדאו בדק אותה ומסר על חומרת מצבה לבן אדם האחראי ששלח אותה לבית חולים השהה בגטו קטן אשר הרופאים שם הצילו את חייה ולאחר שהחלימה לחלוטין החזירו אותה למחנה העבודה.

רפלקציה

עומר בז'ה

*מה התהליך שעברתי?

-התהליך שעברתי הינו הבנה של המצב הבריאותי והתנאים של הרבה אנשים במהלך השואה.

*אילו תחושות חשתי בעקבות הפרויקט?

-חשתי תחושת הזדהות עם חוה מכיוון שהייתה צריכה לחיות כך. עצב, מכיוון שהיא איבדה כל כך הרבה ועדיין הייתה צריכה לחיות עם התחושות האלה. שמחה מכיוון שלבסוף עזרו לה והיא הבריאה.

*איך אני מרגיש עכשיו לעומת תחילת הפרויקט?

-אני מרגיש שיש לי הבנה עמוקה יותר על סיפורם של האנשים לעומת ההתחלה כאשר לא ידעתי בבירור את תנאי המחיה הקשים של היהודים בגטו ובכלל.

ספיר קנקזיל

אני שמחה שיצא לי לעשות סרט כזה , כדי לשמר את העדות של ניצולי השואה ולהראות לאנשים את הסיפור בצורה שונה וחדשנית יותר.

אני חושבת שהמון בני נוער יותר יתעניינו בסיפורים כשהם מוצגים להם בצורה עכשווית . במדיה החברתית

במהלך הצילומים שמחתי כי כל מה שראיתי כתוב על הדף התעורר לחיים ואת ההשקעה שנתתי בתור מפיקה וטיפה במאית סוף סוף ראו בסרט

לעומת התחלת הפרוייקט אני מרגישה ממש טוב עם הסרט שיצא לנו כי בהתחלה היו קצת חששות על איך יראה בסוף אבל בסך הכל אני מרוצה מאוד

מישל איסחקוב

- התהליך שעברתי במהלך יצירת הסרטון הוא מורכב, למדתי על השואה בעקבות הפרוייקט והיה לי מאוד מעניין לצלם וליצור סרט, במיוחד שעבדנו כל הקבוצות בשיתוף פעולה וכולם עזרו לכולם, עברנו את התהליך הזה ביחד והוא היה מהנה ברוב הזמן, אך לפעמים מאתגר. בנוסף למדתי ליצור ולהפיק סרט מאפס, גם אם לפעמים היה מאתגר, למדנו ביחד להתגבר על המכשולים וליצור הפקה מושלמת.

- התחושות אשר חשתי בעקבות הפרוייקט הן התרגשות אשר לקחה חלק בפרוייקט מכובד ומרגש שכזה לזכר הנצחת היהודים בשואה.

- אני מרגישה שיצא לי ללמוד על חיי היהודים בשואה מבט שונה, להכיר לעומק את התקופה ולנסות להתחבר ולהבין אותם ואת הדברים שחוו.